

Inga gudstjänster i kyrkan. Annorlunda helger. Men på nätet finns hälsningar från oss! Skuggteatern är en av flera.

s 3

Gillar du att lösa korsord? Håll då tillgodo med ett mellandagskruss av lite större format!

s 6-7

Hon har alltid velat förvärva ny kunskap. Och dela den vidare. Över fyra decennier i läraryrket blev det. Möt Inger Swahn, församlingens Act-ombud.

PORTRÄTT s 4-6

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • december 2020

FOTO: PETER KIRILLOV/MOSTPHOTOS

Låt hoppet leva – gott nytt 2021!

Var rädd om din längtan

De senaste månaderna har jag grubblat över nuet. Vi brukar ju säga att det är bra att leva i nuet. Att vi ska undvika att försjunka i det som varit och heller inte flytta in i framtiden. Det är nog klokt och riktigt. Ibland är det dessutom helt nödvändigt att stänga dörren till både det som varit och det som kommer. Var dag har nog av sin egen plåga, som det står på ett ställe i Bibeln. Ibland är det väldigt sant.

Samtidigt rymmer nuet alltid mer än just den här dagen. Mycket av igår bär vi med oss, av i förrgår också för den delen, och varje nu är alltid på väg mot i morgon. Jag tror att nuet behöver den rymden för att må bra. Om nuet får det för trångt är jag rädd för att längtan inte får plats. Vi behöver få längta.

Inte för att det är så lätt med längtan heller. Den kan vara både smärtsam och full av risker. Längtan sätter oss ju i kontakt med det som vi saknar och utsätter oss på samma gång för eventuella framtida besvikelser. Men lika sant är att den hjälper oss att minnas det som varit gott bakåt och hjälper oss att hoppas på det som kan bli gott framåt. Längtan rymmer en envis, obändig kraft som vi behöver nu. Vi behöver minnas bakåt och hoppas framåt. Dessutom tar oss längtan in i

våra skrymslen och djup. Där, nära vårt hjärta, blir vi påmind om vilka vi är och vad som är viktigt på riktigt. Längtan hjälper oss att inte tappa bort oss själva. Det är också viktigt just nu.

Men längtan mår bäst i sällskap. Sällskap av det allra svåraste och allra viktigaste. Jag tänker på tillit. Utan tillit blir längtan ömtålig. Med tillräcklig tillit vågar vi utsätta oss för långtans risker. Men tillit är en färskvara och något vi övar oss på. Ibland måste jag luta mig mot en annan människa som just då har mer tillit än jag. En annan gång kan någon luta sig mot mig. Allra bäst är det när man kan hjälpas åt med tilliten.

Jag övar mig och vill tro på en kärleksfull närvaro i allt som lever och finns och som ofta visar sig genom andra människor som jag möter. Jag tror vi har sällskap. Julens berättelser om barnet som föds och som är både människa och Gud på samma gång talar om det. Att Gud kommit oss så nära som det bara går. Det är en svindlande tanke och något jag tror går att leva på. I längtan bor Gud. Var rädd om den.

Eva-Karin Fackel Sandor

KYRKOHERDE

Husmödrarna Karin och Gunilla i färd med att packa sopplunchkassar. 27 januari är det dags igen!

Populär sopplunch tillbaka på nyåret

Om vintern och våren kan vi just nu inte gissa så mycket. När gudstjänstlivet kan komma igång och vilken verksamhet som kan bedrivas är osäkert. Men take-away-soppan på onsdagar i Fruängen – den vågar vi utlova!

Varje onsdag utanför Vårfrukyrkan har du möjlighet att hämta upp en kasse med en burk hemlagad soppa och andra godsaker. Spenatsoppa med äggskalvorkor vankas första gången. Vi börjar klockan tio, och håller på tills soppan är slut.

Vi tar inte betalt för soppan, men ger möjlighet att lämna en frivillig gåva till förmån för Act Svenska kyrkans biståndsarbete bland coronadrabbade ute i världen. Höstens take-away-soppa har inbringat 28 092 kronor (vid sammanräkningen återstod två tillfällen).

Stort tack för alla gåvor!

KM

Utmärkelse till Förklädesfabriken

I våras, när coronasmittan skenade på flera äldreboenden och ingen skyddsutrustning fanns att uppbringa till personalen, då mobiliserade de ideella krafterna.

När Lisa Peterson-Berger i början av december korades till Årets volontär av Volontärbyrå kunde vi i Brännkyrka församling känna både glädje och stolthet. Lisa var en av initiativtagarna till Förklädesfabriken i Farsta, där hon tillsammans med 1000 andra volontärer sydde och levererade skyddsutrustning till vården under våren.

Brännkyrka församling var i hög grad delaktig i Förklädesfabrikens verksamhet. Vår diakon

Pia Palmin Svanlund var starkt engagerad och kom tillsammans med Staffan Törnqvist, volontär i församlingen, att ingå i den grupp som administrerade Förklädesfabriken. Församlingen stöttade med såväl utrustning som medel – och inte minst volontära insatser.

Vi gratulerar Lisa till den välförtjänta utmärkelsen! I nästa nummer av församlingstidningen kommer en utförlig artikel där diakon Pia berättar mer om arbetet.

KM

Syftet med utmärkelsen Årets volontär är att uppmärksamma och hylla alla miljontals ideellt engagerade människor i Sverige. I år kom 130 nomineringar.

Svenska kyrkan

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö

telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition

Götalandsv. 189–191, Älvsjö

OBS! I dagsläget tar vi bara emot

förbokade besök samt leveranser.

Vårfrukyrkan med församlingslokaler

Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

facebook

Instagram

twitter

BRÄNNKYRKA utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år.

Redaktör: Kari Malmström.

Ansvaret utgivare: Eva-Karin Fackel Sandor.

Tryck: Printografen, Halmstad.

Distribution: Postnord.

 Miljömärkt trycksak, lic nr 3041 0146

I skuggan av corona

FOTO: TORE SKYTÉN & KARI MALMSTRÖM

Vi minns hur skönt det var att åter få fira gudstjänst, låt vara med 50 personer i rummet som max. När 8-gränsen kom fick vi stänga ner igen. Tore Skytén, präst i församlingen, kände frustration och missmod, men lyckades kanalisera energin till kreativt skapande. Julevangeliet som skuggteater – på en webbplats nära dig! Så här blev det till.

– Jag fick idén redan förra året, men då blev det inte av. Det visade sig vara alldeles för mycket jobb, så jag la det på hyllan, berättar Tore. Det här året, när vi har corona, fanns plötsligt mer tid.

Tid som frigjorts när gudstjänster inte längre firas, öppna förskolan är stängd och konfirmandträffar sker per brev och eller digitalt. Även dop, vigslar och begravningar har minskat i antal.

– Jag har känt att det varit en tung tid, när man inte från vecka till vecka vet vad som gäller, säger Tore. Jag höll på att tappa gnistan, men nu har jag hittat den igen! Och är glad att både kyrkoherden och kollegerna är positivt inställda.

Tore började alltså bygga upp en skuggteaterföreställning, för att filma och lägga ut på nätet. Tekniken går ut på att belysa en ljus duk bakifrån och låta svarta siluetter röra sig i lika svarta scenerier, precis bakom duken. En eller flera människor manövrerar figurerna, och replikerna spelas in i förväg.

– Det här skulle man nog inte kunna göra live, filmmediet är perfekt, säger han. Och just nu ska vi ju inte vara live heller...

Det har varit ett klippande och klistrande. När Brännkyrkabladet träffar Tore i den improviserade verkstaden i Vårfrukyrkans lokaler är vi tidsmässigt i höjd med Lucia. Först nu är han säker på att kunna ro projektet i mål.

I skuggteaterverkstaden har saxarna gått varma. Här visas några av de många figurerna både bakom scenen och från betraktarens öga. Det mesta är svart, utom Herodes röda öga och ängeln Gabriels blå.

– Allt har varit ganska knepigt eftersom det är första gången, säger han. Jag började med figurer som var jobbiga att klippa ut och som var liksom statiska i sitt uttryck.

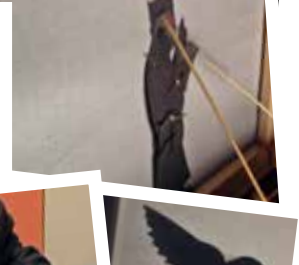
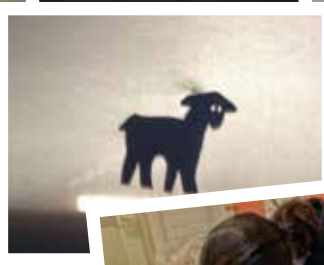
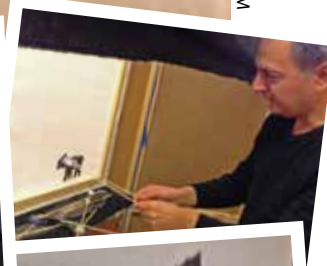
Så fick han via nätet kontakt med en skuggteaterkonstnär, Helene van Rossum i New Jersey, USA. Helene hade en hel arsenal av tips, råd och dåd att förmedla. Hon har designat en lång rad figurer, även om julevangeliets gestalter inte fanns bland de publicerade. Men de fanns! Och Tore fick tillgång till dem.

– De är enkla att klippa ut, och de är ledade, så figurerna kan röra sig mer dynamiskt, säger han. Det här har blivit ett kul samarbete, vi har haft ganska tät kontakt. Hon är noggrann!

Alla figurer är svarta, men det finns några färgundantag. Herodes har röda ögon. Ängeln Gabriel har liksom Jesusbarnet blåa.

– Det symboliserar på något sätt det himmelska, säger Tore.

Den sista avvikande färgen är på Josefs lykta, den är orange.

Tores dotter Mirjam har assisterat både med figurtillverkning och inspelning.

Tore har redan tidigare gjort dockteater med tydlig målgrupp yngre barn. Alla som var i Vårfrukyrkan på julafton 2019 kan minnas den. Skuggteatern är tänkt för en bredare målgrupp, även om historien som berättas är i princip densamma. Det handlar om att gestalta julevangeliet.

Som ju kyrkan gör varenda jul, och brukar möta väldigt många. Just i år har vi inte kunnat göra det på plats och med närhet mellan människor. Men! På vår hemsida hittar du både skuggteater och dockteater, andakter, julspele och luciatåg. Har du inte hittat dit ännu rekommenderas ett besök!

Kari Malmström

Engagerad och lättentusiasmerad
– Inger Swahn vill ta del, påverka
och göra skillnad. Och dela kunskap!

FOTO: HÅKAN FLANK

Hon kan inte sluta brinna

I mötet med Inger Swahn blir det tydligt att lärare kan vara en identitet. Inger är nyfiken och vetgirig och vill dela sitt vetande och kunnande med andra. Bakom sig har hon en 43 år lång lärarbana i naturvetenskapliga ämnen på högstadiet och gymnasiet. Som Brännkyrka församlings Act-ombud, alltså den som lokalt i församlingen är länken till Svenska kyrkans internationella biståndsarbete, jobbar hon för att sprida kunskap och mana till engagemang.

Inger Swahn är naturvetare, absolut, men har också ett stort intresse för samhällsvetenskap.

– Jag ser dem som kommunicerande kär! säger hon. De är starkt beroende av varandra och det visar sig inte minst inom miljö- och klimatområdena.

Sista åren före pension jobbade hon på Norra Reals gymnasium. Där rodde hon i land ett projekt hon minns med både glädje och stolthet.

– Många ungdomar i Stockholm har ingen aning om att det finns ett hav, de tror att Östersjön är ett hav!

Inger bestämde sig för att föreslå skollärdningen att få arrangera klassresor till Lysekil, och fick grönt ljus. Hennes

biologiklasser fick på vårterminen i ettan åka på en studieresa som hette duga! Bussresa, billigt boende med självhushåll – Inger fixade all logistik. De åkte sju på morgonen, sov över två nätter och kom hem dag tre klockan tio på kvällen. Det blev sex resor totalt.

De besökte Havets Hus, ett stort akvarium med ”inbyggd undervisning”. De besökte den marinbiologiska forskningsstationen Kristineberg.

– Miljöfrågor kom in naturligt, säger Inger. Eleverna fick stifta bekantskap med Västerhavet, se problem och möjligheter. De fick vara ute med båt, och hämta upp olika organismer, allt från fisk till mikroskopiska alger, ta hem och undersöka dem. De fick lära sig hur viktiga alla arter är för ett friskt och fungerande ekosystem i havet.

De besökte också det nu så högaktuella Preem.

– Det fick både mig och ungdomarna att inse hur ett raffinaderi, påverkar och förstör, både genom transporter och utsläppen från verksamheten, konstaterar hon.

Det hörs på hennes tonfall att vi skulle kunna prata en lång stund om detta, hon har kunskap att förmedla.

När Inger själv började i skolan var det i Solbergaskolan. Hon är uppvuxen i Västberga, området kring Karusellplan, som precis var nybyggt när hon föddes 1946. Det var både långt och osäkert att gå till skolan, genom industriområdet med tung trafik och godståg. Ingers mamma följde henne och ett gäng kompisar hela ettan och tvåan.

– Så vi inte skulle bli överkörda eller råka ut för något annat hemskt! Fast på rasterna gjorde vi en hel del saker man inte fick göra, som att jumpa på isen i sumpmarken nedanför skolan...

Hon beskriver en lycklig uppväxt.

– Vi var ingen rik familj men mina föräldrar gav mig mycket kärlek och dessutom kunskap om såväl

FOTO: PRIVAT

Inger ett år!

FOTO: MARIE NOLIN FOLKESON

FOTO: PRIVAT

Student i Brännkyrka gymnasium.

samhälle som natur, berättar hon. Vi tältade runt hela Sverige, Norge och Danmark på semestrarna och de gav mig möjlighet att studera. De gav mig allt helt enkelt.

Efter Solbergaskolan följde Brännkyrka gymnasium (numera Midsommarkransens gymnasium). Inger gick allmän-social linje, för hon kunde inte välja mellan språk och naturvetenskap utan gillade båda.

– På allmän linje kunde man välja till ämnen och det gjorde jag, säger hon nöjt.

1965 tog Inger studenten, mer vetgirig och sugen på lärande än någonsin. Sedan började hon på universitetet.

– Det var den roligaste tiden i mitt liv!

Hon började läsa matte, sedan geografi – det blev mycket geografi! – så botanik och zoologi (som senare blev ämnet biologi), slutligen kemi och hade så småningom en filosofie magister-examen. Därefter blev det Lärarhögskolan ett år.

Under 1970-talets mitt etablerade hon sig i läraryrket, gifte sig, fick döttrarna Maria och Louise, köpte tillsammans med dåvarande maken en tomt på Långsjöhöjden och lät bygga hus. Inger bor fortfarande där. När hon och barnens pappa ganska tidigt separerade tog hon över huset och där växte tjejerna upp.

Det blev några tuffa år med dubbelarbete, hämta och lämna barn, läxläsning och ”hela lasset” – det var lite svårt att få det att gå ihop ibland, det medger hon. Men jobba! Som lärare! Det ville Inger med hela sin själ. Att dra ner på takten ligger liksom inte för henne. Tvärtom – hon har fortsatt att läsa in nya kurser och ämnen på universitetet ända fram till pensioneringen. En gång har hon ”sprungit in i väggen”, med dunder och brak, men kunde inte tänka sig att sluta jobba ens då. Lösningen blev halvtid ett tag.

Att hon idag är förtroendevald i Brännkyrka församling kan vi nog tacka folkpartisten Samuel Strandberg för. Han

och Inger var kolleger på Kvickentorpskolan i Farsta i slutet av 70-talet.

– Han hävdade att jag var folkpartist – men sanningen att säga så var jag inte så politiskt intresserad då, säger hon. Men jag insåg att jag nog borde engagera mig politiskt, för att få insyn i hur vårt samhälle utvecklas, och se hur jag själv skulle kunna vara med och påverka.

I början av 80-talet blev hon medlem i partiet, och har inte ångrat det. ”Passiv stödmedlem” hade varit en omöjlighet för någon av Ingers kaliber, så det har blivit en hel del fritidspolitiska uppdrag genom åren.

Kollegan Samuel var inte bara folkpartist, utan också engagerad i kyrkliga biståndssammanhang, framför allt i Indien. Han blev en inspirationskälla.

– Vi var ett litet gäng som hade många samtal i personalrummet, berättar Inger. Vi diskuterade samhällsfrågor, bland annat om bistånd, hur man skulle kunna bidra till en bättre värld för människor som lever under helt oacceptabla förhållanden.

Hon blir uppeldad och drar sig till minnes hur något tändes. Hon började brinna för internationella frågor, och kanske allra mest för flickors och kvinnors rätt.

– Jag halkar lätt med i situationer, jag vill göra saker, engagera mig! När det inte blir så, då blir jag nästan besviken!

Hon skrattar.

– Det är inte för att jag tycker att jag är så bra! Men jag är nyfiken på saker och ting. Jag vill veta. Om jag inte kan en sak då kan jag inte heller prata om den, då blir det bara babbel, och det tycker jag inte om. Man ska ha på fötter, ha kunskap, om man ska yttra sig i en fråga!

2009 ställde Inger upp i kyrkovalet och representerar sedan dess FiSK (Fria Liberaler i Svenska kyrkan) i församlingens kyrkoråd. Hon blev då också församlingens ombud för de internationella frågorna.

Kyrkan är för henne en stabil bas. Att hon är döpt och konfirmerad är närapå regel i hennes generation. Men:

– Jag har en rätt så stadig tro, säger hon bestämt. Jag ber aftonbön varje dag, har alltid gjort. I trängda situationer ber jag också till Gud, om hjälp. Det är liksom det enda sättet man har, att be till något större än man själv...

Nu blir Inger lite sorgsen – och mycket allvarlig. Rösten bryts en smula. Hon ber till Gud, om hjälp att bära. Och får svar.

FOTO: INGER SWAHN

Jerusalem 2012. Inger var på studieresa med Svenska kyrkan.

Som församlingens ombud för det internationella arbetet hamnade hon i en ny gemenskap. Svenska kyrkan är stor, och de flesta församlingar utser ombud, som dels samlas upp av sina regionala stift, dels har dialog med Svenska kyrkan på nationell nivå. När Stockholms stift 2014 inbjöd till en Palestinaresa hängde Inger med.

– Vi besökte platser, skolor, organisationer och sjukhuset Augusta Victoria, som Svenska kyrkan stöttar, berättar hon. Det var lärorikt!

”Jag halkar lätt med i situationer, jag vill göra saker, engagera mig! När det inte blir så, då blir jag nästan besviken!”

Inger har också haft förmånen att få åka till Tanzania och se ko-kalv-projektet i praktiskt förverkligande. Enkelt går det ut på följande: En familj får ”låna” en dräktig ko, får nytta av mjölk och gödsel, ger vidare kalven när den är född och får sedan behålla kon.

– Förutom självförsörjning för familjer så handlar det så konkret om en stärkning av kvinnans ställning, understryker Inger. Ett annat projekt som vi besökte i Tanzania var ett center för flickor och kvinnor som hamnat i olycka. De får lära sig ett yrke så de kan bli självförsörjande. Det är mycket viktigt!

Så mycket energi och engagemang. För tillfället tilltvingat dämpat. Inger är 74 år och tänker ställa sig så långt fram i vaccinationskön mot coronaviruset som möjligt är. Hon vill ha tillbaka livet. Både för henne och särbon Lasse har de senaste tio månaderna varit en hård prövning.

– Corona är fruktansvärt, säger hon med eftertryck. Det här tär på den mentala hälsan, det ska man ha klart för sig!

Inger och Staffan Törnqvist, också förtroendevald i Brännkyrka, besökte Tanzania 2017. Korset ovan är en gåva från resan, och hänger idag i Mariasalen i Vårfrukyrkan. Nedan Inger i Tanzania med Kilimanjaro i bakgrunden.

FOTO: PRIVAT

Brännkyrka krysset

Alla vinner två änglareflexer – att bära själv eller ge bort

➔ Ingers äldsta dotter med barn bor i Långbro park, de ses på vandringar runt Långsjön. Yngre dottern med barn bor norr om stan och det blir lite umgänge på förstukvisten.

Det blir också en hel del pianospel för Inger. Hon har spelat sedan hon var tio. Hon är väldigt glad i "sitt" piano. Hennes mamma köpte det åt henne. När Ingers morfar dog valde hennes mamma att använda arvet så.

– Spelandet har liksom varit, och är, en del av mig, säger Inger. Det har betytt mycket. Jag har blivit glad av att spela, och också ställt krav på mig själv att klara av de svåra partierna. Så pass att jag bet mig i fingrarna när de spelade fel. Jag har fortfarande ett bitmärke kvar!

Gissa hur många skolavslutningar hon har spelat på...

Men 2020 års restriktioner och isolering har krympt Ingers livsutrymme. Hon har förlorat stora delar av sina föreningskontakter, kan inte längre vara ledare på Friskis & Svettis i Huddinge (eller gå på sin egen gympa). Hon kör morgongymna hemma dock. Gospelkören i Brännkyrka är hon med i, men avstod från att delta i de fåtaliga coronasäkrade repen i höstas. Volontärsuppdrag blir det inget av. Kyrkorådet möts på digitala zoom. Och bland det värsta är att inte få välja sin mat!

Inger volontär som en av de tre vise männen vid julspelet 2019. Här var det fikapaus i Vårfrukyrkans kök.

– Jag handlade i lokala affären på särskilda tider i våras och somras, men nu beställer jag hem. Jag verkligen avskyr att inte få välja mina varor själv!

Nu hade hon för all del ett viktigt zoom-möte nyligen med Act, om världens klimatutveckling. Engagemanget puttrar på. Men det går inte att ge sig ut och kampanja. Inte sälja ljus, tändstickor och servetter för att dra in pengar till Svenska kyrkans utlandsarbete. Det är coronastiltje.

– Men man kan fortfarande swisha till Act, säger Inger och glittrar med ögonen. Sprid ljus genom att skänka en slant!

Kari Malmström

BILD: PIXABAY.COM	GÖRA HÅL I MARKEN		KNUTEN HAND BERÖM		HAR MÖJLIGHET RÄCKER LÄNGE				
	SAKNAR RUTIN								
	BLIR VITTNEN TILL							PEKAN	
	HOLMBERG SOM ÄR BISKOP I STOCKHOLMS STIFT OCH SOM HAR "BLI KVAR I MIN KÄRLEK" SOM MOTTO						BILJÄRDKÄPP		
	SALVADÖR	DANSK Ö			TVÅ LIKA VULKANMASSAN			BIBLISK TRÄDGÅRD	
	TRAFIKLED HANDVÄRMARE	UTFÖRSÄLJNING	UNDERISEN		SOCIALREGLER	KALASKULA			
			SJÄLSFRID			LEDER TILL PLAN SJÄLVÄRD			
BETESMARK	ÄR PIGG PÅ KÖKSREDSKAP						MELLAN KUSINER		
		BAKBUNDEN HAR INGET	LIGGER BAGDAD I	TAR MATGLAD GÄRNA			VÄGER TUNGT	SNURRIG I BOLLEN	
OHIPP					ETAPP	LEDVÄRK			
SJÖNG LOVE ME TENDER	BLYG BLOMMA								
ÄTERHÄMTNING				STORSLAGEN SÄNGDRAMA				HÅLLA ETT ÖGA PÅ	
KUBMATERIAL		MAGONT DELIKATESS					TJOCK FÖRR		
			TILLÄTTELSE		KONSTNÄREN LARIS STRUNKE HAR GJORT EN 100 M2 STOR I VÅRFRUKYRKAN		BARIIUM NYANS		
TILLFÖRSIKT	LJUST OL								
BRÄNNKYRKA KYRKA BYGGDES REDAN PÅ 1100-TALET, MEN DEN URSPRUNGLIGA BYGGNADEN HADE INGET						BOKSTAV SOM SÄTTER STOPP	SMÄRTA		
	HÄDE INGEN MAMMA				KINESISK BUÖRN				

Vinn skyddsänglar!

Skicka in meningen i de blå rutorna senast den 13 januari 2021. Obs! Du behöver inte skicka in hela korsordet. Ett tips är att hämta ett vykort i någon av våra kyrkor, de är gratis! Kyrkorummen är öppna varje dag mellan 9.00 och 16.00. Skicka in till FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 2048 5625, 125 22 Älvsjö.

Glöm inte att skriva namn och adress!

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att även nu vara kyrka – att ställa om istället för att ställa in.

Kyrkorna är fortfarande öppna
Gudstjänstlivet finns på nätet
Vi finns här för dig

Vi fortsätter att hålla kyrkorummen öppna, för dig som behöver en stund av enskild andakt, kanske tända ett ljus. Brännkyrka kyrka och Vårfrukyrkan är öppna alla dagar mellan 9.00 och 16.00.

På vår hemsida brannkyrka.org och på vår Facebook-sida lägger vi regelbundet ut digitala andakter och hälsningar. Alla fysiska gudstjänster är inställda tills vidare.

Vi finns tillgängliga för samtal och stöd. Du hittar våra direktnummer på brannkyrka.org – har du inte internet, ring vår växel, 08-447 11 00, vardagar 9.00–17.00.

Våra kyrkklockor har inte tystnat

Vi längtar till den dag då vi åter kan dela gudstjänstgemenskap. Varje söndag klockan 11.00 ringer klockorna som en hälsning från oss och en inbjudan till bön.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt. Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" längst upp till höger och följ instruktionerna.

FOTO: KARI MALMSTRÖM

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

"Adventstid kom till mitt ensamma hus..."

Katrin Molander

PRÄST

Ja, så sjöng vi under min låg- och mellanstadietid. Under den dystra november fick vi vandra från skolan för att öva i Sofiakyrkan, en kyrka som ligger mitt i min barndomsstad Jönköping. Så kom då fredagen före Första Advent.

Det stora kyrkorummet var fyllt av ljus, värme och förväntan. De höga valven gav rymd och inbjöd till att testa rösten lite extra. Det lyste in genom de vackert färgade kyrkofönstren framme i koret. Jag kände mig hemma.

Min barndoms Advent fladdrar förbi. Varje år sjöng vi de välkända psalmerna: "Hosianna Davids Son", "Bereden väg för Herren", "Gå Sion din Konung att möta" och så fick vi lära oss en och annan nyskriven psalm eller sång.

Tänk att en barnpsalm i adventstid från 1964 kan vara så mitt i prick. Ja, jag menar för oss alla, nu i detta Corona-år 2020. Så många som faktiskt är ensamma och så många som på goda grunder upplever sig vara ensamma, för att vi inte kan fira Advent, Jul och Nyår på det sätt som vi brukar eller önskar.

Advent har vi hämtat från latinet och betyder ju ankomst. Perioden med fyra helger före jul har också kallats för den "Lilla fastan", en tid av förberedelse inför mysteriet. Detta mysterium att Gud blir människa.

Första Advent får vi minnas hur Jesus red in i Jerusalem, in i folkvimmel som rör sig på gatorna och ropar Hosianna! Och Hosianna är ett ord som kan betyda både "hjälp" och "hurra". Jag tror verkligen att människorna menade såväl "hjälp" som "hurra". De levde under förtryck och längtade efter frihet. Precis som vi, bar de på oro och förväntan, sorg och glädje.

Ofrivilligt lever vi i en helt annan fasta än "Lilla fastan". Detta på grund av pandemin. Vi uppmanas att hålla olika restriktioner, att hålla fysisk distans, att inte skapa folkvimmel, tvätta händerna och vara

återhållsamma. Vi blir ensamma med liknande oro och förväntan, sorg och glädje. Pandemins risker är ett slags förtryck och vi längtar efter frihet.

"... jag hör en koltrast som sjunger timmen innan gryningen."

Så får jag som vuxen sjunga i en mer sentida psalm. Strofen är hämtad från psalmen *Innan gryningen*. För mig hör den psalmen och barnpsalmen *Adventstid* ihop. Båda beskriver en känsla av utsatthet och osäkerhet, men de berättar också om hopp och förväntan. Någon ska komma med något förlösande.

Mörkret är påtagligt och på olika sätt lever vi i en allt frostigare tid. Vi kan inte mötas och kramas. Gemenskap vid advents- och julkaffen eller glöggmingel får vi fantisera om. Men, det finns en gåva av helt annat slag, bortom de bilder vi målat upp.

När det är som mörkast, i timman före gryningen, sjunger en koltrast och genom en dörr på glänt får vi syn på ett litet ljus. Det ger hopp!

Hoppet är den gåva som Herren sänder. Gåvan är att Gud blir människa. Julens budskap är att Gud kommer till oss som ett litet barn, Jesusbarnet.

Kanske upplever vi berättelsen som en myt. Ibland kan det verka som att kyrkan fångat Gud i en liten ask och gjort Jesus Kristus till en säljbar produkt, någon som du bara hört talas om. Bilder och berättelser går över huvudet på oss. Är det på det viset får vi be Gud om hjälp att förändra.

Våra kyrkor är öppna varje dag! Kom och tänd ett ljus!

Jag hoppas att vi alla får uppleva en känsla av hemma.

Så om en tid, bortom pandemin, får vi möjlighet att mötas och dela livets erfarenheter.

Gud slår följe med oss. Gud följer oss dit ingen annan når.